

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 217.630 van 31 januari 2012
in de zaak A. 191.508/IX-6233**

In zake : Steven VAN LANCKER
wonend te 8000 Brugge
Zagersweg 18
alwaar woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Ambtenarenzaken, thans de staatssecretaris voor
Ambtenarenzaken
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Emmanuel Jacobowitz
kantoor houdend te 1160 Brussel
Tedescolaan 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 19 februari 2009, strekt tot de
nietigverklaring van de beslissing van het Opleidingsinstituut van de Federale
Overheid (OFO), meegedeeld bij brief van 19 december 2008, waarbij Steven Van
Lancker niet geslaagd wordt verklaard voor de gecertificeerde opleiding
“Bevolking: bevoegdheden en beleid BV06 NL”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 215.199 van 19 september 2011 werden de debatten
heropend en werd het door de auditeur-generaal aangestelde lid van het auditoraat
ermee belast om een aanvullend verslag op te stellen, waarin de gegrondheid van
het tweede middel, in zoverre erin wordt aangevoerd dat de door de verzoeker

gevolgde opleiding niet met de vereiste zorgvuldigheid werd georganiseerd, wordt onderzocht.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marc Lefever heeft een aanvullend verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 23 januari 2012.

Staatsraad Daniël Moons heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Emmanuel Jacobowitz, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marc Lefever heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Voor wat de feiten betreft wordt verwezen naar het tussenarrest, tevens gedeeltelijk eindarrest, gekend onder het arrest nr. 215.199 gewezen op 19 september 2011.

IV. Stand van de rechtspleging

4. In het aanvullend auditoraatsverslag van 13 oktober 2011 wordt het derde onderdeel van het tweede middel ten gronde onderzocht, in zoverre daarin wordt aangevoerd dat de opleiding die de verzoeker heeft gevolgd niet met de vereiste zorgvuldigheid werd georganiseerd.

In het arrest nr. 215.199 van 19 september 2011 werden de andere middelen onderzocht en verworpen.

V. Onderzoek van het derde onderdeel van het tweede middel, zijnde de schending van de zorgvuldigheidsplicht

5. Volgens voornoemd arrest nr. 215.199 van 19 september 2011 dient de verzoeker te bewijzen dat er een causaal verband bestaat tussen de onregelmatigheid in de opleiding en zijn niet-slagen voor het examen of de proeven die hij heeft afgelegd en bovendien dient de verzoeker aan te tonen dat de aangevoerde onregelmatigheid in de opleiding determinerend was voor zijn niet-slagen.

Voornoemd arrest voegt daaraan toe dat:

“In zoverre (de verzoeker) aantoont dat (de) gebrekkige organisatie (van de opleiding) de noodzakelijke oorzaak is voor zijn niet-slagen, vermag de Raad van State zijn niet-slagen te vernietigen, in welk geval met gezag van gewijsde wordt vastgesteld dat de verzoeker op onregelmatige wijze aan de test heeft moeten deelnemen en het noodzakelijk rechtsherstel een nieuw initiatief van het bestuur op het vlak van de opleiding van de verzoeker vereist.”

Standpunt van de partijen

6. De verzoeker voert in essentie aan dat uit het docimologisch onderzoek blijkt dat de professoren zelf problemen tijdens de opleiding aankaartten (“materie slecht behandeld gedurende de opleiding”) en op elke

opleidingsdag open en eerlijk meldden dat ook zij niet goed wisten hoe en wat van hen door OFO-IFA werd verwacht.

Hij voegt daaraan toe dat de “ware oorzaak niet ligt bij de vormers, doch bij de organisatie, voorbereiding, feedback en opvolging door het opleidingsinstituut OFO”. “Dit instituut heeft blijk gegeven van onzorgvuldigheid en nalatigheid in het organiseren van deze gecertificeerde opleiding. Van een overheidsinstantie als het OFO mag verwacht worden dat na een drie jaar durende voorbereiding van deze certificeringsopleiding het uiteindelijke verloop ervan correct zou zijn, quod non in casu”.

7. De verwerende partij heeft geen laatste memorie ingediend.

Beoordeling

8. Aan de opmerkingen geformuleerd door de lesgevers in de docimologische analyse, die betrekking hadden op bepaalde onderdelen van de materie die “slecht (werden) behandeld gedurende de opleiding”, werd tegemoet gekomen door de vragen die daarop betrekking hadden ofwel te schrappen ofwel als correct aan te rekenen.

Aldus werden bij de controle “ex post” vijf meerkeuzevragen geschrapt, namelijk de vragen 6, 7, 20, 23 en 24, omdat de materie waarop ze betrekking hadden gebrekkig werd gedoceerd (vragen 6 en 7), of omdat meerdere antwoorden correct waren (vragen 20 en 23), of de vereiste teksten om de vragen te beantwoorden niet ter beschikking waren tijdens de test (vraag 24). Tevens werden de open vragen 2 en 6 geschrapt, om laatstgenoemde reden.

Ten slotte werd voor vier meerkeuzevragen (de vragen 3, 4, 11 en 12) beslist om de punten automatisch toe te kennen, omdat laattijdig aan de kandidaten werd meegedeeld dat het meerkeuzegedeelte geen openboekexamen was en dit mogelijks de antwoorden op die vragen negatief heeft beïnvloed.

Uit wat voorafgaat volgt dat de eventuele hiaten en gebreken in de verstrekte opleiding werden hersteld door de kwaliteitscontrole “ex post” uitgevoerd door het OFO.

Wat de docenten tijdens de opleidingsdagen aan de examinandi hebben gezegd blijkt niet uit het administratief dossier en kan door de Raad van State niet worden nagegaan.

De grief van de verzoeker dat de ware oorzaak van zijn falen moet gezocht worden bij het opleidingsinstituut OFO zelf, dat de gecertificeerde opleiding: “Bevolking: bevoegdheden en beleid BV06 NL” gebrekkig organiseerde, onvoldoende voorbereidde en te weinig feedback gaf, kan niet worden aangenomen, vermits een dergelijke grief te vaag is en het OFO in ruime mate heeft geredigeerd aan de gebreken en hiaten van de verstrekte opleiding via voornoemde docimologische analyse van de gestelde vragen.

Dat slechts een gering aantal kandidaten geslaagd is in deze test, met name van de 95 Nederlandstalige deelnemers slechts vijftientig en van de 58 Franstalige deelnemers slechts twee, is hoofdzakelijk te wijten aan de complexiteit van de gedoctrineerde materie, die blijkt uit de syllabus met slides en uit de ter beschikking gestelde uitgebreide documentatiemap.

Bijgevolg toont de verzoeker geen onregelmatigheid(heden) aan voor wat de verstrekte opleiding betreft, zodat zijn niet-slagen niet te wijten is aan de verstrekte opleiding. Hij bewijst evenmin dat de gestelde vragen, nadat de vereiste correcties werden uitgevoerd, niet representatief zijn voor de gedoctrineerde stof.

9. Het derde onderdeel van het tweede middel is ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 31 januari 2012, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche